

Ратно Драгићевић

АГОНИЈА

1.

*град не чине небодери!
ја сам овде странац
и не разумем се у ове једносмерне улице*

*не разумем ни ову кишу
што страшно заудара на досаду*

*то што сам вечерас
у кошу
и што сам разанет
(између два императива)
није моја кривица*

4.

*вама ћу отворено рећи
ја сам се излио из свог корита
и никад се вратио нисам*

*хтео сам да разоткријем
једно сасвим необично јутро*

*и оно сад
уображава
како ми лично подиже споменик
и пуни
гладна и радознала уста хроничара*

12.

*сасвим сам она књига
што су јој листове
истргли
спалили
изгазили*

*остале су корице
са посветом*

*нека ваш извор светлости буде препун
мојих усцјаних цветова
што због ваше кратковидости
усамљени
овим минираним крвотоком
пливају
и у редовима
загрљени као прваци
о пред мојим очима
на белом папиру
умиру*